

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010234
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010234.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného O. A., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného O. A., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 8T/3/2021 zo dňa 27.10.2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného O. A. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný O. A. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje dieťa a to maloletého W. nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 9P/91/2015 zo dňa 17.09.2015, právoplatného dňa 05.10.2015 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 100,- Eur vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám matky A. B., bytom G. K. č.XXX, vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že ako súkromný podnikateľ nevykazoval zisky, napriek tomu si iné vhodné zamestnanie nehľadal, pretože sa neprihlásil na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, čím mu za obdobie od mesiaca marec 2020 do 23.09.2020 vznikol dlh na výživnom matke A. B. vo výške 700,-Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/5/2018 zo dňa 01.02.2018, právoplatného dňa 30.03.2018 za taký čin odsúdený. Za to mu bol podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, prostredníctvom svojho obhajcu, čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania vytýkal súdu I. stupňa, že mu bola priznaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., na základe čoho aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák., hoci predchádzajúce odsúdenie mu zakladalo kvalifikovanú skutkovú podstatu § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a podľa neho mu táto okolnosť nemala byť priznaná ako priťažujúca okolnosť a súd I. stupňa potom pri ukladaní trestu mal aplikovať ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák. Ďalej namietal, že súd I. stupňa neupustil od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na trest vo výmere 28 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva na základe trestného rozkazu Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/5/2018 zo dňa 01.02.2018. Podľa neho vzhľadom na osobu obžalovaného a okolnosti prípadu by bolo účelné upustiť od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na § 44 Tr. zák., keďže predchádzajúci trest, ktorý v súčasnosti vykonáva, je pre obžalovaného dostatočným trestom a splní účel trestu z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený súdom I. stupňa, považoval za neprimerane prísny a navyše i

kontraproduktívny, ktorý je v rozpore so záujmami poškodenej, keďže počas výkonu trestu nebude môcť obžalovaný poškodenej platiť dlžné výživy a ihneď po prepustení z výkonu trestu si nájde prácu, aby mohol poškodenej uhradiť dlžné výživné.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že po uznaní viny podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. za použitia ustanovenia § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 a § 44 Tr. zák. upustí od uloženia ďalšieho trestu s poukazom na trest, ktorý aktuálne vykonáva, keďže tento trest uložený skorším rozsudkom pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch písomne podaného odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal upustiť od uloženia ďalšieho trestu, pretože ak bude vo výkone trestu, nebude môcť dlžné výživné platiť, pričom si podal žiadosť o podmienkové prepustenie z výkonu trestu. Dlžnú sumu do dnešného dňa nezaplatil, pretože nemal možnosť to zaplatiť. Vo výkone trestu pracuje.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedol, že súd I. stupňa rozhodol v predmetnej veci v súlade so zákonom. Použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. bolo použité správne, pretože obžalovaný už bol v minulosti trestaný a poukázal na odpis z registra trestov, z ktorého vyplýva, že okrem odsúdenia uvedeného vo výroku o vine napadnutého rozsudku, bol odsúdený aj v inom konaní. Odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným podľa § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie len čo do výroku o treste a preto krajský súd v zmysle hore citovaného ustanovenia Trestného poriadku preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku a to výrok o treste.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.09.2021 sa k spáchaniu trestného činu priznal, pričom uviedol, že v období od marca 2020 do septembra 2020 pracoval iba brigádne, bez stáleho príjmu a musel prispievať na domácnosť, preto nemal dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie výživného. Svoje konanie oľutoval.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov aj pokiaľ ide o ukladanie trestu, a to v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pričom dodržal všetky zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a preto odvolací súd na úvahy súdu I. stupňa ako na správne v podrobnostiach len poukazuje.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že postupoval v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. (nesprávne v odôvodnení uvedené Trestného poriadku), keď prihliadol na osobné pomery páchatel'a a zistil, že doposiaľ bol 3-krát súdne trestaný, v jednom prípade sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Prihliadol na odsúdenie Okresným súdom Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/69/2016, kedy bol uznaný vinným z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/5/2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace s podmienkovým odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 roky a zároveň mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29.06.2020 bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmienkového odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace vykoná. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva tento trest.

Na základe hore uvedeného potom súd I. stupňa správne priznal obžalovanému prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., pretože okrem odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/5/2018, právoplatným dňa 30.03.2018, ktorý je súčasťou výroku o vine a tvorí kvalifikovanú skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1T/69/2016 zo dňa 11.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/31/2018 zo dňa 22.08.2018 pre prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý vykonal 05.02.2019, ako aj zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 6 rokov. Tento trest obžalovaný zahľadený nemá a preto správne pri ukladaní trestu naň súd I. stupňa prihladol ako na prirážajúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento oľutoval a preto bola u obžalovaného zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.

Na základe toho, správne potom súd I. stupňa postupoval pri vyrovnanom pomere prirážajúcich a poľahčujúcich okolností, pri ukladaní trestu postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., keď vychádzal zo základnej trestnej sadzby uvedenej pri ustanovení § 207 ods. 3 Tr. zák., pri prečine zanedbania povinnej výživy, za ktorý prečin je možné uložiť trest odňatia slobody na 1 až 5 rokov.

Obžalovaný aj napriek tomu, že už bol v minulosti odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy a ani v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neuhradil dlžné výživné, z ktorých dôvodov mu bol trest podmienený premenený na trest nepodmienečný, si riadne vyživovaciu povinnosť neplnil, naďalej na výživné svojho maloletého dieťaťa neprispieval a to ani minimálnou čiastkou, hoci brigádne pracoval. Tvrdenie, že musel aj on z niečoho žiť, resp. prispievať na domácnosť svojim rodičom, nezbavuje obžalovaného zodpovednosti plniť si vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté dieťa. Obžalovaný v súčasnosti vo výkone pracuje a nahlásil tam aj svoju vyživovaciu povinnosť a preto výživné na maloleté dieťa počas výkonu trestu odňatia slobody bude uhrádzané z odmeny obžalovaného za prácu vykonávanú v ústave na výkon trestu.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam, ako aj s poukazom na to, že obžalovaný sa žalovaného prečinu dopustil čiastočne ešte v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nebolo možné mu ukladať iný trest ako trest nepodmienečný. Aj podľa názoru odvolacieho súdu trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, je trestom zákonným, zohľadňujúcim všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zák. Aj zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., pretože už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Obžalovaný v rámci odvolania žiadal o upustenie od uloženia ďalšieho trestu. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že takýto postup v jeho prípade vzhľadom na tam citované ustanovenie § 43 Tr. zák. neprichádza do úvahy a to z toho dôvodu, že obžalovaný sa trestného činu prejednávaneho v predmetnej veci dopustil až po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku v inej trestnej veci a to vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/5/2018. U obžalovaného teda ide o recidívu.

Podľa § 44 Tr. zák. upustiť od súhrnného trestu a ďalšieho trestu možno iba vtedy, ak pokladá súd trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný si opakovane neplnil svoju vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že mal nad sebou hrozbu trestom, znova sa dopustil tejto trestnej činnosti a preto nemožno považovať trest odňatia slobody uložený mu skorším rozhodnutím za dostatočný na jeho nápravu a prevýchovu.

Vzhľadom k tomu, že neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.